

Для лікування проводили змазування висипки 1 % розчином метиленового синього, 1 % розчином бриліантового зеленого. В разі гнійних ускладнень призначали антибіотики. При виражених симптомах інтоксикації проводили дезінтоксикаційну терапію. При енцефалітах, генералізованих формах призначали протигерпетичні препарати (ацикловір або вала вір), що дозволило скоротити період висипань в середньому на 1 день, зменшувало число нових елементів приблизно на 25 % і послабляло вираженість симптомів інтоксикації у третини пацієнтів. Для десенсибілізації призначали антигістамінні препарати.

Висновки. Таким чином, перебіг вітряної віспи у дорослих відзначається більш тяжким перебігом хвороби, ряснішою висипкою, більшою частотою різноманітних ускладнень.

А. И. Захарчук
**ТОКСОКАРОЗНОЕ ЗАГРЯЗНЕНИЕ ПОЧВЫ В
ЧЕРНОВИЦКОЙ ОБЛАСТИ**

Буковинский государственный медицинский университет,
г. Черновцы

Токсокароз, в отличие от всех других ларвальных гельминтозов, является массовым заболеванием. Такое широкое распространение токсокароз получил вследствие двух причин: повсеместного распространения основного хозяина *T. canis* – собаки, свободно обсеменяющей яйцами токсокар окружающую среду, и легкостью заражения людей при несоблюдении ими правил личной гигиены.

Исходя из того, что оценка токсокарозного загрязнения (ТЗ) по климато-географическому принципу является более адекватной и достоверной, чем по административно-территориальному, для изучения активности эпидемиологического процесса территория Черновицкой области была разделена на три зоны: горную, предгорную и равнинную, существенно отличающиеся по климато-

«Інфекційні хвороби в практиці лікаря-інтерніста: сучасні аспекти», 19–20.06.13

географическому и природно-ландшафтному показателям. Если источником обсеменения окружающей среды яйцами токсокар являются инвазированные токсокарозом собаки, то начальным и основным фактором передачи токсокароза является загрязненная яйцами токсокар почва, обуславливающая дальнейшую эпидемиологическую цепочку токсокароза.

Цель настоящего исследования – изучить обсемененность почвы яйцами токсокар, их выживаемость и сроки развития в выделенных климато-географических зонах Черновицкой области.

Для оценки обсемененности яйцами токсокар почвы пробы отбирались с территории населенных мест, дворов и огородов индивидуальных домовладений, детских дошкольных учреждений, школ, мест содержания собак, парков, скверов, выгульных площадок, рекреационных зон. Всего было исследовано 19795 проб почвы, из них в сельской местности – 9648, в городах 9147.

Анализ результатов исследования показал, что как экстенсивная, так и интенсивная обсемененность почвы яйцами токсокар в целом по области и по климато-географическим зонам в сельской местности более, чем в 1,5-2 раза была выше, чем в городах. Так, из исследованных 9648 проб почвы в сельской местности в 263 пробах (2,73 %) были обнаружены яйца токсокар (в среднем 3,66 экз/кг), тогда как в городской местности эти показатели составили 10147, 163 (1,6 %), 1,88 экз/кг соответственно. При этом более половины обнаруженных в почве всех зон яиц токсокар были в стадии личинки.

Сравнительный анализ результатов исследования в разных климатических зонах показал, что как экстенсивные, так и интенсивные показатели обсеменения почвы яйцами токсокар в горной зоне были более, чем в 2 раза, выше показателей предгорной и равнинной зон. Было установлено, что развитие и выживаемость яиц зависит от сезонности и природно-климатических условий. Знание этого вопроса очень важно для

профілактичних заходів по санітарному надзору за ґрунтом.

Проведений моніторинг на протязі 5 років дозволив встановити, що забрудненість ґрунту яйцями токсокар з 2002 по 2006 рік в гірській зоні зросла більше, ніж в 2 рази, в передгірній в 1,5 рази, а в рівнинній суттєво не змінилась.

Вивчення термінів розвитку та життєвості яєць токсокар показало, що життєвості яєць в ґрунті залежить від сезонності, кліматичних умов та характеру ґрунту. Крім того, помічено скорочення термінів розвитку яєць по мірі просування на південь. А в гірській зоні тривалість циклу розвитку яєць токсокар залежить ще і від висоти над рівнем моря.

Аналіз результатів проведених досліджень дозволяє зробити висновок, що згідно «Оцінним показателям санітарного стану ґрунту» забрудненість ґрунту яйцями токсокар в Чернівецькій області в цілому та в передгірній та рівнинній зонах відповідає слабко забрудненій ґрунті (як в міській, так і в сільській місцевості). Показники забрудненості ґрунту яйцями токсокар в гірській зоні були значно вище і були характерні для помірно забрудненої ґрунту. Степінь забрудненості ґрунту яйцями токсокар залежить не тільки від кількості потрапивших в неї яєць токсокар, але і від термінів їх розвитку та життєвості.

Прогресивне погіршення санітарного стану ґрунту створює потенціальну небезпеку токсокарозного забруднення в місцях підвищеної забрудненості ґрунту яйцями токсокар Чернівецької області та сприяє зараженню населення токсокарозом.

Отже, тест на наявність анти-toxo IgG та анти - CMV IgG дає можливість своєчасно діагностувати первинний Т або первинну CMV-інфекцію, диференціювати гострий процес від хронічного або латентного, що особливо важливо для діагностики цих захворювань у вагітних з метою своєчасного запобігання інфекуванню плоду.

Л. О. Кадельник

ХРОНІЧНІ ШКІРНІ ПРОЦЕСИ У ХВОРИХ НА ЛЯМБЛІОЗ

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Хронічні дерматози (ХД) є захворюваннями, що зустрічаються повсюдно, виникають у будь-якому віці і характеризуються рецидивуючим перебігом, мають виражену резистентність до проведеної терапії, що нерідко призводить до тривалої втрати працездатності. В останні роки спостерігається зростання тяжких, рефрактерних до фармакотерапії, часто інвалідизуючих форм дерматозів, що суттєво впливає на якість життя пацієнтів, визначаючи не тільки медичне, а й соціальне значення зазначеної проблеми.

Існує наукове припущення про те, що на етіологію та патогенез ХД впливає патологія кишечника. J. R. Person, J. D. Bernhard спостерігали пустульозний дерматит, пов'язаний із запаленнями кишечника. На думку авторів дерматози розвиваються через поглинання мікробних антигенів з кишечника. Таким чином, аутоінтоксикацію було описано як первинний механізм у взаємозв'язку хвороб шкіри і кишечника.

Шкірні прояви дерматозів часто розглядають як алергічну реакцію організму на присутність чужорідних мікроорганізмів, вірусів, паразитів на продукти їх життєдіяльності, коли розвивається інтоксикація організму. У цьому випадку говорять про інфекційно-алергічну природу ХД.